

Ellam ondre

Sve jest jedno

Ovo kratka, ali izuzetna knjiga napisana je u 19. stoljeću i prevedena je s tamilskog na engleski. Autor je nepoznat. Popularizirao ju je mudrac Ramana Maharši, koji ju je, zajedno s nekolicinom drugih, često navodio aspirantima u potrazi za istinom. Ova knjiga, ispunjena učenjima mudrosti, navodi najefikasniju metodu za dostizanje ostvarenja (prosvjetljenja, *mokše* ili oslobođenja). Ramana Maharši je posebno naglašavao ovu knjigu onima koji su imali poteškoća izmiriti koncept mnoštva bogova (kao u hindu religiji) s advaitskim konceptom jednog Sveopćeg stvoritelja. Ova knjiga objašnjava kako u biti ne postoji sukob između ta dva gledišta, sve dok se stvari gledaju iz perspektive da su sva različita bića i objekti ovog prostranog univerzuma u biti dijelovi veće cjeline – ili kako se u ovoj knjizi kaže: Sve jest jedno.

Uvod

Ljudi njeguju radost i bježe od patnje. Slično je i s drugim bićima. Ovo je točno i za većinu čovječanstva. Ali, viši poredak ovisi o ispravnom vladanju, strpljivom podnošenju dobra ili zla koje može doći. Zajedništvo s višim poretkom će biti trajno, a zajedništvo s običnim ljudima neće. Dobro će doći svijetu jedino putem zajedništva s višim poretkom.

Pojavljuje se pitanje: „Što je ispravno?“ Smisao je bitan, ali odgovor nije nađen. Zašto? Zato što je ono što je ispravno određeno okolnostima. Koliko god opširno djelo bilo napisano na tu temu, uvijek će postojati okolnosti koje autor nije predvidio. Stoga postaje neophodno ostvariti stanje koje će nam omogućiti da procijenimo različite uvjete i odredimo ono što je ispravno.

To stanje je samo jedno. Ne postoje stanja poput tog stanja. Iako je ono jedno, izuzetno je po tome što ga mudri smatraju nevjerovatno rijetkim. Ništa ne može biti izuzetnije od toga. Upanišade na vrlo jasan način podučavaju tom jedinstvenom stanju. U ovoj sam knjizi zapisao tu istinu u skladu sa svojim razumijevanjem. Smatrao sam to svojom dužnošću. Ne tvrdim da sam originalan. Šest poglavlja ove knjige se tako blisko prožimaju da se smisao/svrha koji se očekuje u jednom poglavlju može naći u drugom. Nekoliko točaka koje možda nisu jasne nakon površnog čitanja postati će jasne nakon dubljeg proučavanja. Više se može naći u glavnim djelima ili kod Mudrih.

Univerzalna Majko, istinska Učiteljice, spasi nas!

Autor

1. Jedinstvo

1. Sve, uključujući svijet koji vidiš i tebe samog, vidioca svijeta, jest samo jedno.
2. Sve što držiš da su ja, ti, on, ona i ono, jest samo jedno.
3. Ono što smatraš da su svjesna bića i ono što smatraš da je nesvjesno, poput zemlje, zraka, vatre i vode jest jedno.
4. Dobro koje je izvedeno od toga da smatraš da je sve jedno ne može biti stečeno smatrajući da je jedno odvojeno od drugoga. Stoga, sve jest jedno.
5. Znanje o jedinstvu svega dobro je i za tebe i za druge. Stoga, sve jest jedno.
6. Onaj koji vidi, „ja sam odvojen“, „ti si odvojen“, „on je odvojen“ i tako dalje, prema sebi se odnosi na jedan način, a prema drugima na drugi. On si ne može pomoći. Misao, „Ja sam odvojen, drugi su odvojeni“ jest sjemenka iz koje raste drvo različitih djelovanja u odnosu na različite pojedince. Kako može postojati bilo kakav odmak od pravednosti za onoga koji poznaje jedinstvo sebe s drugima? Dokle god je prisutan zametak razlikovanja, drvo različitih djelovanja će, čak i nehotice, cvasti. Stoga odbaci razlikovanja. Sve jest samo jedno.
7. Pitaš: „Ako se na svijetu sve stvari pričinjavaju različitima, kako mogu smatrati da je sve jedno? Postoji li neki način za stjecanje tog znanja?“ Odgovor je: „Na istom drvetu vidimo lišće, cvijeće, plodove i grane, koji su međusobno različiti, ali svi su oni jedno jer su sastavni dio pojma 'drvo'. Njihov je korijen isti; njihov je sok isti. Slično tome, sve stvari, sva tijela, svi organizmi dolaze iz istog izvora i pokretani su jednim/jedinim životnim principom.“ Stoga, sve jest jedno.
8. O dobri čovječe! Je li izjava „Sve jest jedno“ dobra ili zla? Promisli za sebe. Kao što će pojedinac koji sebe smatra jednakim drugima i druge jednakim sebi uvijek biti pravedan, kako se bilo kakvo zlo može primiti za onoga koji zna da je on sam isto što i drugi i da su drugi isto što i on sam? Reci mi, postoji li bolji način za dobivanje dobrog nego li je to znanje o jedinstvu? Druge metode sigurno ne mogu biti dobre poput ove. Kako netko može ljubiti druge više nego kad zna da su oni on sam, kad ih poznaje u jedinstvu-ljubavi kao jedinstvo, jer oni su zaista jedno.
9. Tko može dijeliti mentalni smiraj i svježinu poznavatelja jedinstva? On nema briga. Dobro svih je njegovo vlastito dobro. Majka smatra da je dobrobit njene djece njena vlastita dobrobit. Međutim, njena ljubav nije savršena zato što ona misli da je zasebna i da su njena djeca zasebna. Ljubav mudraca, koji je ostvario jedinstvo svega, daleko nadmašuje čak i ljubav jedne majke. Ne postoji način za stjecanje takve ljubavi osim znanja o jedinstvu. Stoga, sve jest jedno.

10. Znaj da je svijet kao cjelina tvoje neraspadajuće tijelo i da si ti vječni život cijelog svijeta. Reci mi, ima li kakve opasnosti od tog znanja? Tko se boji kročiti bezopasnim putem? Budi hrabar. *Vede* uče baš tu istinu. Ne postoji ništa osim tebe. Svo dobro će biti tvoje. Ti zaista postaješ to dobro. Sve što će drugi od tebe dobiti će biti to dobro. Tko će činiti zlo svom vlastitom tijelu i duši? Lijek se primjenjuje ako postoji bolest u tijelu. Čak i ako je lijek bolan, namjera mu je činiti dobro. Neka od tvojih djelovanja će biti takva; ona će također biti i na dobro svijeta. Zbog tog razloga nećeš biti upleten u razlikovanja. Ukratko: poznavatelj jedinstva će djelovati onako kao treba. U biti, znanje jedinstva čini da on djeluje. On ne može pogriješiti. U svijetu, on je vidljivi Bog.

Sve jest jedno.

2. Ti

1. Tko si ti? Jesi li ti ovo tijelo? Ako jesi, zašto nisi svjestan zmiije koja po njemu plazi dok si u dubokom snu bez snova? Možeš li onda biti ovo tijelo? Ne, sigurno ne možeš. Moraš biti nešto drugačije od tijela.

2. Ponekad sanjaš dok spavaš. Tamo se poistovjećuješ s nekim. Možeš li ti biti taj netko? Ne možeš to biti. Inače, što preostaje od te individue kad se probudiš? Ti nisi ona. Štoviše, stidiš se jer si se poistovjetio s njom. Jasno je da ti nisi ta određena osoba. Ti si onaj koji stoji odvojen od nje.

3. Prisjeti se stanja besanog drijemeža. Koje je tada tvoje stanje? Može li ono biti tvoja istinska priroda? Sigurno se nećeš uhvatiti za to vjerovanje. Zašto? Zato što nisi toliko budalast da se poistovjetiš s masivnom tamom koja te zaklanja od spoznaje stanja u kojem jesi. Razaznat intelektom od stvari koje te okružuju, kako si možeš priznati da si isto što i neznanje ili praznina? Ili, kako to zaista može biti tvoja stvarna priroda? Ona to ne može biti. Ti si znalac koji zna da je to stanje poput guste tame koja zakriva tvoju istinsku prirodu. Kako ti možeš biti ono što si doživio i osudio? Stoga ti nisi tamno neznanje dubokog sna bez snova. Ti stojiš odvojen i od tog stanja.

4. Kad je rečeno da ti nisi čak ni ovo grubo tijelo, možeš li biti bilo koja druga stvar koja je još udaljenija od tebe? Na isti način na koji nisi grubo tijelo, ti nisi niti ništa udaljeno od tijela, niti osoba u snu, niti neznanje dubokog sna bez snova. Ti si jasno različit od ta tri stanja i ovog svijeta.

5. Ta tri stanja se mogu sažeti na samo dva stanja – jedno je stanje subjekta i objekta, a drugo nesvjesnosti samog subjekta. Prvo uključuje stanja budnosti i sna, a drugo predstavlja besani drijemež/duboki san bez snova. Sva tvoja iskustva su sastavljena samo od ta dva stanja. Oba ta stanja su ti strana. Tvoja istinska priroda ostaje jasno različita od njih.

6. Ako pitaš što je to, to se naziva *turiya*, što znači četvrto stanje. Zašto se koristi to ime? Ovo je ime ispravno jer kazuje da su tri stanja tvog iskustva – budno stanje, stanje sna i stanje dubokog sna bez snova – tebi strana i da je tvoje istinsko stanje četvrto, koje je različito od navedena tri. Ako bi se za ta tri stanja, budnost, san i duboki san bez snova, držalo da oblikuju jedan dugi san, četvrto stanje bi predstavljalo buđenje iz tog sna. Prema tome ono je povučenije od dubokog sna bez snova i budnije od budnog stanja. Stoga je tvoje istinsko stanje to četvrto koje se jasno razlikuje od stanja budnosti, spavanja i dubokog sna bez snova. Ti si samo to.

7. Što je to četvrto stanje? To je znanje koje ne opisuje i ne nabraja ništa. Ono nije nesvjesno sama sebe. Može se reći da je četvrto stanje Čisto Znanje koje nije svjesno nikakvog objekta, ali nije nesvjesno sama sebe. Samo onaj koji ga je čak i na tren ostvario je ostvario Istinu. Ti si samo to.

8. Što još postoji za onoga koji je stekao četvrto stanje? U praksi, za nikoga nije moguć vječni ostanak u tom stanju, odnosno u stanju neodređenog znanja. Onaj koji je ostvario četvrto stanje kasnije se budi u ovom svijetu, ali za njega svijet nije kao što je bio prije. On vidi da ono što je ostvario kao četvrto stanje sjaji kao sve ovo. On neće zamišljati svijet različitim od

tog Čistog Znanja. Tako on ono što je vidio unutra sada, u različitom obliku, vidi vani. Umjesto u mjestu starih razlikovanja, on je sada utemeljen u sveprisutnom stanju nerazlikovanja. Sada je on sve. Ne postoji ništa različito od njega samog. Otvorenih ili zatvorenih očiju, ma kako se stvari mijenjale, njegovo stanje ostaje nepromijenjeno. Ovo je stanje *brahmana*. Ovo je prirodno vječno stanje. Ti si to vječno-istinsko stanje.

9. Ne postoji ništa van tog stanja. Riječi 'unutra' i 'van' za njega nemaju značenje. Sve jest jedno. Njegovo tijelo, govor i um ne mogu funkcionirati sebično. Njihovo djelovanje će biti milost na dobrobit svih. Fragmentirano 'ja' je zauvijek izgubljeno. Njegov ego nikad ne može oživjeti. Stoga se kaže da je on oslobođen ovdje i sada. On ne živi zato što njegovo tijelo živi, niti umire zato što njegovo tijelo umire. On je vječan. Ne postoji ništa osim njega. Ti si On.

10. Što je Bog? On je milost. Što je Milost? Svijest bez fragmentiranog ega. Kako pojedinac može znati da postoji takvo stanje? Samo ako ga ostvari. *Vede* slave takvog pojedinca kao onoga koji je ostvario Boga i postao jedno s Njim. Stoga je ostvarenje tog stanja najviše dobro koje se može dobiti od svijeta i najviše dobro koje pojedinac može donijeti svijetu. U biti, ne postoje stanja pored tog stanja. Ona se pojavljuju samo u stanju neznanja. Za onoga koji zna, postoji samo jedno stanje. Ti si To.

3. Bog

1. Tko je Bog? Bog je Onaj koji je transcendirao sve što mi vidimo. Ako transcendiraju ovaj svijet, postoji li nekakav odnos između Njega i svijeta? Ovdje nema niti jedne jedine čestice koja nije u odnosu s Njim. Na što se onda odnosi transcendiranje svijeta? Svijet se sastoji od nas i objekata koje vidimo. Drugim riječima, živi i neživi objekti zajedno sačinjavaju svijet. Što možemo reći o Onome koji je stvorio i bića i stvari? Mi za svjesna bića kažemo da su viša/superiornija. Sve što možemo pojmiti je da On pripada najvišem redu bića koja su nam poznata. Naš intelekt ne može ići dalje od toga. Prema tome, naš Stvoritelj je viši/superiorniji u odnosu na nas; On ne može biti shvaćen našim intelektom; stoga Njegovo ime, Transcendentalno Biće, „Kadawul“, znači da On nadmašuje naš intelekt. Stoga je Njegovo ime „Kadawul“, Transcendentalno Biće.

2. Može li nam onda Bog ne biti znan? Ne baš. Na jedan način, On nam je znan. Taj dio Njegove Milosti nam je dovoljan. Mi nemamo potrebe za svom Njegovom Veličajnošću. On nam je dao da znamo samo onoliko od Njegove Veličajnosti koliko će nam biti dovoljno da uništi našu patnju. Nema razloga da nam otkrije i mrvicu više od Svoje Moći nego što je potrebno da nas izliječi od naših sadašnjih mana. Prema tome, On je znan prema našim potrebama. Ne, On je u našem dohvatu. Koliko god neograničen bio, On je do neke mjere unutar dohvata našeg znanja.

3. Što je to što Ga dovodi unutar dohvata našeg znanja? To što je znan kao bivanje-svijest-blaženstvo.

Bivanje označava ono što je neprolazno i vječno, ono što postoji oduvijek i zauvijek. Ako bi On u bilo kojem trenutku prestao postojati, tko je Njegov Uništavatelj? Tko Ga je stvorio? Pošto prolazna priroda svega vodi do zaključka da nad svime vlada Jedan koji je vječan, taj besmrtni Vrhovni Gospodar jest Bog. Njegova neprolazna i vječna priroda jest bivanje (*sat*).

Sada, što je svijest (*chit*)? Pod sviješću mislimo na znanje. To je apsolutno Znanje, a ne naše zabludno intelektualno znanje. Nepravilnosti ili greške ne mogu umrljati njegovo djelovanje. To je Znanje, jednostavno i čisto. On nas često podučava govoreći, „Tvoje znanje je nepravilno i zabludno.“ Kako li su samo uredni, kao po špagi, nesvjesni objekti Njegovog stvaranja! Mnogima je poznato kako je ateist dobio dobru lekciju kad je ismijavao poredak stvari govoreći, „Zašto je napravio sjemenke banyana tako malim kad je samo drvo banyana toliko veliko?“ To da je nesvjesna stvar na svom pravom mjestu i da je onakva kakva treba biti te da kasnije postaje korisna, podrazumijeva svjesnost na djelu. Može li jednostavna, nesvjesna stvar učiniti nešto što je moguće jedino za nepogrešivo znanje? A može li to biti učinjeno našim neodgovarajućim znanjem? Ne, nikad ne može biti. Stoga se za Boga kaže da je svijest (*chit*).

Sada, što je blaženstvo (*ananda*)? To je stanje bivanja slobodnim od želje za bilo čim. To je Mir koji je oduvijek-zauvijek ispunjen/pun. Kada bi On želio bilo što, kako bi mogao biti bolji od nas? Kako bismo mi mogli dobiti blaženstvo od Njega? On bi sam trebao neko drugo biće koje bi mu ispunilo želje. Ali tko misli da je On takav? Stanje samo-zadovoljstva je također sačinjeno od blaženstva. Stoga je On nazvan blaženstvom (*ananda*).

Trojstvo – bivanje, svijest i blaženstvo su nerazdvojivi; inače bi sami za sebe postali ništavni. Dakle, On je znan kao bivanje-svijest-blaženstvo. (*sat-chit-ananda*). Prema tome Bog ostaje ne samo transcendentalan nego dolazi u dohvata našeg znanja kao bivanje-svijest-blaženstvo.

4. Samo onaj koji je stekao četvrto stanje i sve vidi kao jedno zaista poznaje Boga kao bivanje-svijest-blaženstvo. Riječi ne mogu izraziti niti uši čuti kako je takav pojedinac sjedinjen s Bogom; to je stvar ostvarenja. Ali uvijek postoje putevi i načini za takvo ostvarenje. O njima se može govoriti, naučiti ih i djelovati sukladno njima.

5. Onaj tko tako može biti ostvaren je Bog. On nema ime; mi Mu dajemo ime. On nema oblik; mi Mu dajemo oblik. Ima li neke štete ako tako činimo? Koje ime ili koji oblik nije Njegov? Gdje je zvuk ili oblik koji On nije? Stoga, u odsustvu istinskog znanja Njega možeš Ga imenovati kako god ti se sviđa ili Ga zamisliti u bilo kojem obliku tako da bi Ga se sjećao. Tvoja nada u Njegovu Milost a da ne učiniš ikakav napor (ako ne uložiš vlastiti napor) je potpuno besplodna. Kad bi bilo moguće dobiti Njegovu Milost bez ikakvog napora s tvoje strane, sve bi bilo slično; ne bi bilo razloga za bilo kakvu razliku. On nam je pokazao puteve i načine. Učini napor, stigni do cilja, budi sretan. Tvoje besposličarenje i sebičnost čine da očekuješ Njegovu Milost bez vlastitog napora. Pravilo za sve vrijedi i za tebe. Nemoj popuštati u svojim nastojanjima. Bog može biti ostvaren jedino vlastitim nastojanjem.

6. Postoji napor koji nadilazi sve druge. To se može, međutim, činiti manje efikasnim nego predanost Bogu s imenom i oblikom. Bez obzira na to, to je efikasnije. To je jednostavno ljubav koju širiš na sva bića, bila ona dobra ili zla. U odsustvu takve ljubavi za sve, tvoja predanost Bogu je poput puke parodije. Od kakve si ti koristi Bogu? To što od Boga tražiš ispunjenje svojih želja a da ne vršiš svoju dužnost prema potrebitima u svijetu mora se pripisati tvojoj sebičnosti. U Božjem prisustvu, nema koristi za takve. Sva djela koja se odigravaju u Njegovom prisustvu su nesebična. Stoga, misli da su sva Središta Njegova i da je On u svim Središtima i na taj Mu način budi predan. Bog je zaista vezan takvom vrlom predanošću.

7. Kako Bogu nastavljaš pripisivati imena i oblike i pokazuješ ljubav za sve jer si shvatio da su sva imena i oblici Njegovi, tvoj će um postepeno sazreti. Baš kao što se okus voća popravlja s njegovim sazrijevanjem, tako ćeš i ti u sebi također prepoznati rast dobra i opadanje zla. Kako tvoj um sazrijeva, doći će vrijeme kad ćeš trebati sresti svog Učitelja. Ovime se ne kaže da bi za njim trebao tragati ili da on dolazi u potrazi za tobom. Susret će se zbiti u pravo vrijeme. Tvoja spremnost vas spaja, čini da mu vjeruješ, čini da te on odmah počne učiti, i čini da slijediš njegove upute. To je direktan put kojim se stiže do Boga, što znači steći četvrto stanje. Slijediti ćeš put i stići do cilja koji je bivanje-svijest-blaženstvo, koje je Bog.

8. Put koji Učitelj pokaže je konačan, direktan i sačinjen za jedinstvo. Isproban je, prirodan i slobodan od boli. Kada pratiš put koji ti pokaže učitelj, sumnje se neće pojaviti; neće biti straha. Nisu li strah i sumnja karakteristike puteva tame? Kako te one mogu sresti na putu Istine koji ti je pokazao Učitelj? Na taj način, put će ti sam govoriti i reći da je pravi. Tako neće biti više ničega što bi još morao učiniti nego sresti svog Učitelja i učiti od njega. Taj će ti put biti blizak, jer su ga Učitelj i Bog učinili takvim. Prije tebe, on je utabao stazu. Pokazao ti je put i ti ga slijediš. Kolikima ćeš ti pokazati isti put? I koliko će ih slijediti taj isti put kasnije? Očito je da strah i sumnja nemaju svoje mjesto na putu istine. Jednom kad si zakoračio naprijed, zakoračit ćeš unatrag. Učiteljeva pomoć je samo prvi korak naprijed. Znaj

da je on Božji glasnik poslan da otkrije put spremnima koji su vlastitim naporima postali zreli za bilo koji ranije spomenuti smjer. Bog je onaj koji šalje glasnika baš u trenutku kad si zreo.

9. Vježbati s vjerom u razdoblju neznanja naziva se *bhakti* (put predanosti); isto to, sa znanjem, naziva se *jñana* (put mudrosti). Dva su dijela puta predanosti, jedan je predanost Bogu s imenom i oblikom, a drugi je karma (nesebične aktivnosti, djelovanje posvećeno Najvišem cilju) koja je ljubav za sve. Dva su dijela puta mudrosti, praksa istinskog puta kojeg je pokazao Učitelj naziva se *yoga*, a stanje koje iz toga proizlazi naziva se *jñana* (mudrost). Svima je prirodno da vjeruju u nešto što nije viđeno i da onda to nađu. Oni koji ne vjeruju nikad ne mogu naći. Stoga, oni koji vjeruju će prije ili kasnije dobiti nešto, a oni koji ne vjeruju nikad neće dobiti ništa. Možeš vjerovati samo zbog jednostavnog razloga da vjera u Boga ne škodi. Na taj način možeš sudjelovati u dobrim rezultatima te vjere. Namjena je ovog svijeta samo da u tebi stvori vjeru. To je svrha stvorenog. Imaj vjere i možeš stići do Boga.

10. Iako ne trebaš vjerovati u sve što je rečeno o Bogu, vjeruj makar u to da „Bog postoji“. Ta sjemenka ima moćan potencijal za rast. Toliko je moćna da potire sve ostalo i puni se sama od sebe. Toliko je svemoćna da nećeš vidjeti ništa osim Boga, čak niti sebe sama. Uistinu, Bog je sve.

4. Mir

Mir – Smiraj – Staloženost/Uravnoteženost Duha

1. Što je mir? Iako svijet ustrajava kad je čovjek u dubokom snu bez snova, ima li on bilo kakvih briga vezanih za svijet? Njegov um je smiren i osvježen. Kad bi njegov um bio smiren i osvježen čak i kad je licem u lice suočen sa svijetom i aktivan u njemu, onda je to mir.

2. Može li um ostati takav čak i u suočenju sa svijetom? To ovisi o našoj procjeni svijeta. Um pojedinca je uzbuđeniji kad je opljačkano njegovo vlasništvo nego kad je opljačkano nečije drugo. Kod pojedinca, gubitak jedne stvari izaziva više brige od gubitka neke druge stvari. Zašto? Zato što je naša procjena vrijednosti stvari uzrokovana stupnjem užitka ili nemira koje one u nama izazivaju. Stoga, ako bi pojedinac naučio smatrati sve jednakim, um bi mu bio izrazito miran. Ili, ako bi sve stvari smatrali našim vlastitim i izuzetno ih cijenili, tada isto ne bi bilo razloga za bol. Zašto? Za čime će čovjek žaliti? Um koji zna da je briga za sve van njegovih sposobnosti, mora postati smiren. Također, kad pojedinac osjeća da nije vlasnik ničega ili da je sve prolazno, um će mu ostati smiren. Ako pojedinac sve gleda na isti način, na način da sve ima jednaku vrijednost, tada će postojati trajni mir. Mir ovisi o pojedinčevim vrednovanjima.

3. Sada ću to ilustrirati. Čovjek se budi iz sna. Njegov je um sretan ili uznemiren ovisno o dojmovima koje je stekao o događajima iz sna. Ali pri buđenju, njegov um ostaje nedodirnut svim događajima iz sna; on ostaje isti. Zašto? Zato što je tek sad njegov um naučio jednako vrednovati sve stvari iz sna. Njemu nije žao što je san prestao. Zašto? On je uvjeren da san nije vječan i da mora završiti prilikom buđenja. Na isti način, kad bi čovjek bio uvjeren da se ne može jednom ne probuditi iz dugog sna o svijetu, njegov će um biti nepromjenjiv. To je stanje svježine. To je stanje Mira.

4. To ne znači da će njegov odnos sa svijetom prestati. Sada su mir i svježina uma njegovi. Njegova djela ne mogu ne varirati u odnosu na okolnosti. Jedina promjena u njemu, nakon što mu je um postao miran, jest ova: njegov je um spoznao istinu i postao je nevezan; dakle, on je spokojan u miru. Njegova će djela, iako promjenjiva, uvijek biti nepristrana. Ali djela drugih su promjenjiva i ne mogu biti nepristrana. Tako smiraj uma stvara ogromne dobrobiti, ne samo za njega samoga već i za svijet. Mir pokazuje put ispravnog vladanja.

5. Čovjek hoda s upaljenom lampom u ruci. Može li biti nekog neprijateljstva između svjetla i uspona i padova na njegovom putu? Ne može. Ali svjetlo i tama ne mogu postojati zajedno. Svjetlo tjera tamu, otkriva uspone i padove na putu i čini da čovjek pažljivo hoda, bez obzira kretao se gore, dolje ili postrance. Ono uklanja uzrok uzaludnih žalbi poput, „Ta mi je prepreka ozlijedila stopalo“ ili „Zbog ove sam se kosine poskliznuo“. Slično tome, nakon što je stečen mir, to stanje mira čini da čovjek ne mrzi svijet niti od svijeta čini neprijatelja. Umjesto toga ono raspršuje tamu koja od našeg pogleda zakriva istinsku prirodu svijeta i prepreka u njemu. U odsustvu svjetlosti Mira koja omogućava da se ljudi prilagode različitim okolnostima, oni osuđuju svijet kao mjesto puno patnje, kao što bi se žalili na prepreke na putu. Stoga se čovjek, koji je stekao najviši mir, nakon što je cijeli svijet spoznao kao zamršen san, ne bi trebao smatrati nepovezanim sa svijetom ili ravnodušan/nezainteresiran njegovim djelovanjima; jedino je on u djelotvornom suglasju/skladu s njim; jedini je on sposoban biti čovjek od djela. Tako je Mir ono što upravlja dužnostima pojedinca.

6. Ono o čemu brine čovjek Mira u djelima svijeta leži u njihovu ispravljanju. Ako bi on osjećao strah pred svijetom, kakve bi nade moglo biti za preobrazbu, pogotovo od strane onih koji ga cijene i žele posjedovati? Oni su u stisku sebičnosti, slijepi za nepristranost. Pojedinčev vid mora sam po sebi biti dobar da bi vodio slijepce na putu ili liječio sljepilo. Slično tome, preobraziti svijet može samo onaj koji je već razabrao svoju vlastitu nepromjenjivu prirodu od promjenjive prirode svijeta i postao miran. Takvi si ne mogu pomoći a da ne služe svijetu. Zašto? Može li bilo tko biti toliko tvrda srca a da ne podigne dijete kad se ono posklizne i padne? Tako mudri mogu ispravno procijeniti muke svijeta i pomoći ljudima. Zato što se već povukao od uma i tijela, mudrac ne osjeća brigu pod naporima službe svijetu, baš kao što životni princip ne pati čak i kad puna kola prelaze preko leša kojeg je mudrac ostavio iza sebe. On se neće povući od rada ili problema. Samo zaista ostvareni mir može darovati takvu hrabrost i smiraj.

7. Naizgled, mir će djelovati jedno i poprilično slabo. Ali u svojoj biti, on pobjeđuje sve. U ustrajnosti i hrabrosti, on nadmašuje sve. Uostalom, uspjeh ovisi o tim kvalitetama. Kad bi se planina Meru prevrnula, taj događaj bi jedva izazvao čak i blagi smiješak kod čovjeka Mira, ili u njemu ne bi izazvao baš ništa. Ovo stanje je korisno i za svjetovne i za duhovne stvari. Istinska radost u svijetu je njegova, a ta radost dolazi od oslobođenja od vezanosti. Mir znači svakome činiti dobro na bilo koji način.

8. Nekoliko je prepreka do mira. One su tu da se čovjek dokaže. Kad smo s njima suočeni, trebali bi biti što više budni i držati osjetljivi cvijet uma daleko od njihove sjenke. Ako je cvijet uma zdrobljen, on će izgubiti svoj miris, svježinu i boju; niti će ti biti od koristi, niti može biti darovan drugima, niti ponuđen Bogu. Znaj da je tvoj um osjetljiviji nego cvjetni pupoljak. Sve dužnosti prema samome sebi, prema drugima i prema Bogu moraju biti vršene smirena uma. Neka širi svoju svježinu kroz sve. Svi blagoslovi za um su sadržani u Miru.

9. Neprestano obožavaj Boga svog Jastva cvijetom vlastita uma. Neka djeca mentalnih modaliteta/modifikacija promatraju to obožavanje. Postepeno će naučiti odbaciti svoje dječje nestašluke i zaželjet će se radovanju poput tvoga. Kako budu promatrali tvoj mir, oni će sami ustuknuti od svojih hirova. Strpljivo nastavi obožavati. Ne budi odvučen hirovima uma. Baš suprotno, oni bi trebali biti smireni tvojim mirom. Svi moraju steći mir.

10. Završit ću jednom riječi: Srž svih *Veda* glasi „Mir.“

5. Djelovanje

1. Sva su djela Božja. Njegova moć je svakoj stvari odredila njenu pojedinačnu svrhu/funkciju. Njegovim posredstvom nesusjesni objekti i svjesna bića rade svoj posao. Sva su djelovanja Njegova.

2. Svi rade ono što im je dodijeljeno. Što Bog ima s tim? Prvo ćemo razmotriti svjesna bića, a kasnije nesusjesna. Mi smo svjesna bića. Idemo prvo vidjeti koja su djelovanja naša. Mi svi želimo više stanje i radimo za njega. Ali naša postignuća nisu ujednačena. Ponekad su i cilj i rad isti, ali zašto se onda javljaju razlike u rezultatima? Ovdje nas Bog usmjerava prema shvaćanju da su sva djelovanja Njegova. Inače bi sve bilo slično. Razlike u uvjetima ne mogu sve opravdati/objasniti. Postoji li netko tko ne želi poboljšati svoj položaj? Kakve god bile njihove namjere prema drugima, njihova namjera prema njima samima sigurno je iskrena. Ali uvjeti ljudi s istom namjerom su različiti. Ovo je stoga što sva djelovanja potiču od Boga.

3. Sva bića imaju istu namjeru; ali njihovi naponi su različiti, a takva su i njihova stanja. Nakon što je ovo rečeno, pojavljuje se pitanje: Što je napon? Nije li to samo mentalna slika? Sve te slike imaju isto porijeklo, odnosno zajedničku namjeru svih. Zašto bi onda mentalna slika napora bila drugačija kod svakoga? Ovdje nas Bog također usmjerava da vidimo da su sva djelovanja Njegova.

4. Ako se kaže da usprkos istoj namjeri napon može varirati ovisno o sposobnostima individue, pojavljuje se pitanje: Što je izvor te sposobnosti? Ona je od tijela i uma. Na nju može utjecati i okolina. Pojedinaac treba uzeti u obzir sve činjenice prije nego što učini napon. Međutim, te činjenice nisu pod kontrolom pojedinca tako da napon ne mora odgovarati zadatku. Stoga su sva djelovanja Božja.

5. Opet, ako se kaže da će tijelo, um i okolina postepeno biti osposobljeni za zadatak, to podrazumijeva sadašnju nesposobnost. Ovim se priznaje da su sva djelovanja Božja.

6. Sada, je li dobro ili loše da ljudi ne dolaze do svojih ciljeva? To je zaista dobro. Zašto? Većina tih ciljeva su sebični. Prosudi sam da li je uspjeh u postizanju takvih ciljeva na dobrobit svijeta ili na tvoju dobrobit. Možeš pitati: Ne bi li pokušaji dostizanja nesebičnih ciljeva trebali biti potpuno uspješni? Iako naizgled mogu odavati dojam nesebičnosti, oni nisu slobodni od umrljanosti. Oni ovise o egu. Ako zamišljena nesebičnost uzrokuje pojavu osjećaja nadmoćnosti nad drugima, Boga frustrira njihova svrha te ih poučava, „Ti si poput drugih i Ja vladam nad tobom“. S druge strane, Božji predstavnik je slobodan od sebičnosti i slobodan od ega, i unutar njega ne postoji oblak ega koji zakriva Boga te iz njega Bog oduvijek i zauvijek sjaji. Njemu, koji je od istinske namjere (*sattva sankalpa*), sve se namjere ostvaruju. U njemu Bog direktno sjaji. U njemu ne postoji tama. Samo on poznaje Božansku svrhu takvom kakva ona jest. Kroz njega Bog ispunjava svrhu Vlastite kreacije. Sva su djelovanja Božja.

7. Ako je pitano: Ne postoji li barem jedna osoba s istinskom namjerom? I zašto svijet ne bi imao potpune blagoslove? Odgovor, koji je tajna, jest da mudri koji su svjesni da su sva djelovanja Božja žele razotkriti svjesnost o tome svima. Ne postoji veće dobro nego znati da su sva djelovanja Božja, a ne naša vlastita. Ovo znanje sadrži u sebi sve blagoslove. Stoga je istinska namjera mudrih da jasno pouče druge u znanju o Bogu i Njegovim djelovanjima. Oni

ne kažu „Ovog trena spoznaj Boga“, nego podučavaju puteve i načine koji vode do znanja i ohrabruju nas u ispravnom vladanju – jedino to čine. Oni ne kažu, „Oslobodite se ovog trena“. Zašto? Zato što to za obične ljude nije moguće. Mudri niti Bogu ne kažu, „Ovog trena oslobodi ljude“. Zato što su mudri slobodni od ega i misle, „Bog zna što treba učiniti i kad to treba učiniti. Što preostaje da Mu kažem?“ Tako oni žele raditi samo ono što trebaju, bez bilo kakvog interesa za plodovima koje njihov rad može donijeti. Oni su spoznali da jedino Bog dodjeljuje plodove djelovanja. Oni jednostavno promatraju slijed događaja u svijetu i rade svoj posao, ni ne pomislivši da stvore svoj vlastiti svijet. Zašto? To bi bio oblik egoizma. Ono što je stvoreno je takvo kakvo treba biti. Sa svime je sve u redu. Sva su djelovanja Božja.

8. Znajući da su njihova djelovanja podređena Višoj Sili, kako se oni mogu nadati postići nešto što je drago njihovim srcima? Ne, oni to ne mogu. Oni će jednostavno vršiti svoju dužnost. Sveti spisi kažu, „Djeluj, ali nemoj misliti o plodovima djela“. Baš kao što ljutnja nesvjesno svladava čovjeka iako je on odlučan da se ne ljuti, tako isto i istinska namjera (*sattva sankalpa*) mudrih može biti šokirana nepravdama svijeta i nenamjerno mogu pomisliti, „Bože, učini da to bude pravedno!“ Ako je tako, onda će se to zaista dogoditi i dobro će prevladati. To je uzrok nekima od izuzetnih događaja u svijetu. Ti izuzetni događaji su rezultat želje koja se ušuljala u um mudrog. To je prirodni zakon. Tko ga može promijeniti? Sva su djelovanja Božja.

9. Štoga se događa je u skladu s prirodnim poretom stvari. Također, to je jedino ispravno. Sve se događa jedino po Njegovoj volji. Uistinu, nije pogrešno misliti, „On čini da lopov krađe“. Zašto? Zato što će u vrijeme kazne On također uzrokovati da lopov zbog svoje krađe pati. Prema tome, ne bi trebalo biti zlovolje/kivnosti usmjerene na lopova. Plod spoznaje je takav da su sva djelovanja Božja. Iako ne postoji kivnost u odnosu na lopova, postoji nenaklonost prema krađi. To je također rezultat naše spoznaje da su sva djelovanja Božja. Zašto je to tako? Zato što lopov ne voli krasti: bi li on šutio ako bi netko drugi ukrao njegove stvari? Sigurno ne bi. Tko može biti nesvjestan da je dobro ispravno, a zlo pogrešno? Stoga će spoznaja toga da su sva djelovanja Božja u svijet donijeti doba ispravnog vladanja. Naše znanje ne proteže dalje. Možemo ponoviti samo ono što znamo. Ne trebamo se brinuti o onome što leži van našeg znanja. To je također Božja volja.

10. Jedan od plodova spoznaje kojeg nam je Bog darovao jest znanje da su sva djelovanja Božja. Mi smo nemoćni ne upitati Boga, „Zašto to činiš?“ Zato što plodovi naših djelovanja nisu uvijek u skladu s našim željama, sve religije priznaju postojanje sličnih stanja bespomoćnosti. Drugim riječima, zato što su naše moći ograničene mi ne možemo reći ništa drugo nego da su sva djelovanja Božja. Zakon koji se odnosi na nas, odnosi se i na nesvjesne objekte. Naš zakon nije ništa bolji nego njihov. Sve jest jedno. Iako neki neće priznati da su sva djelovanja Božja, oni priznaju vlastitu nesposobnost. Ovo je samo po sebi čin Božji.

6. Ego

1. O ego, sva zla svijeta potiču od tebe. Kako bi te zdrobili, kraljevi pišu zakone a mudri daju pouke (donose Učenja). Unatoč njihovim naporima od vremena van pamćenja, ajoj! ti si još živ; ti se jednostavno sakriješ i ponovno i ponovno pojavljuješ. Može li se tebi stati na kraj? Da, kraj ti se sigurno bliži. Drugi te je Ego počeo ubijati. To je Univerzalni Ego zvan „Ja sam *brahman*“.

2. O ego, ne misli da je tvoj neprijatelj od iste vrste kao i ti. Ti si prolazan dok On to nije. Ti si prepun uobražen-sujetan-tašt kao 'ja' zato što uvijek razlikuješ između 'ja', 'ti' i 'on', ali tvoj je neprijatelj slobodan od te taštine. Kako? On usklađuje sve razlike, razlaže sve u samog Sebe. Štoviše, ti prema Njemu osjećaš neprijateljstvo zato što se pojavio da te ubije. Ali On prema tebi ne gaji loše osjećaje. Zašto? Zato što u Njegovom prisustvu tebe nema. On te smatra jednim od Svojih udova. To što te nema u Njegovoj blizini je zbog tvoje vlastite lažnosti; On ne bi ni pomislio da te ubije zato što si beznačajan u Njegovom oku. Stoga, ego, ti si Njegov neprijatelj, ali On nije tvoj. Kraće rečeno, ti si svoj vlastiti neprijatelj. Zašto? Zahvaljujući svojoj pohlepi ti si se šepurio pred Velikim kao što bi se šepurio bilo gdje drugdje. U trenu si bio izgubljen: dakle, Univerzalno Jastvo te zamagljuje tako što te proždire i onda zasja kao Sve-svjetlost.

3. O ego, tvoja su djela bezgranično zla. Ti nisi zadovoljan dok se ne uzvisiš nad drugima i dok drugi nisu poniženi pred tobom. Beskrajne su tvoje želje, poput „Kojom li ću titulom steći čast?“, „U kojem ću odijelu biti elegantan?“, „Klanjaju li se preda mnom? Povinuju li mi se u tišini?“, „Govore li da sam nenadmašan?“. Ajoj! Kako li je kratak tvoj život! A opet, koliko puno žudiš! I koliko mnogo zla činiš! Obmanuo si se da postoji sreća u takvim idejama i u tome da se razlikuješ od drugih. To ne ide u tvoju korist. Zbog čega ne? Nemaju li i drugi pravo na to isto? Koji je tvoj udio u stvarima koje su zajedničke milijunima drugih? Kad je tome tako, nemoj tašto željeti vladati nad svime. Svojom taštom željom donosiš zlo samome sebi i drugima. Poslušaj moj prijateljski savjet. Uistinu govoreći, Onaj koga smatraš svojim smrtnim neprijateljem je tvoj prijatelj. On zna kako te učiniti vrijednim istinske veličajnosti/veličanstvenosti i blagoslova. Predaj Mu se. Taj Univerzalni Ego ne postupa s tobom kao s neprijateljem nego je tvoj najveći dobročinitelj.

4. Nikakvim načinima ne možeš otkriti što će On učiniti od tebe osim ako Mu se ne predaš. Koliko god ja o tome govorio, ti to ne možeš razumjeti. To je stvar iskustva. On će te nesumnjivo uzdići u Svoje stanje. Stoga, nemoj biti zbunjen oko svoje budućnosti; direktno se predaj. Uvijek se možeš okrenuti ako te ne preplavi radost u samom trenutku predaje. Baš kao što pijenje mlijeka počinje ugodnim okusom i završava zadovoljenjem gladi, tako i predaja počinje s užitkom i završava Savršenim Blaženstvom, koje leži van zadovoljstva i boli. Stoga je tvoj cilj, bez ikakve sumnje, Univerzalni Ego (Ja-sam-*brahman*).

5. Koje će ti biti novo ime nakon što se predaš? Nema imena koje nije tvoje. *Vede* te slave; svijet te hvali; ti si srž religijskih učenja. Koji je onda tvoj oblik? Svi su oblici tvoji. Ne postoji oblik koji nije tvoj. Ono što se nalazi u hramovima si ti; ono što je opisano u *Vedama* si ti; svečanosti i slavlja su sva za tebe. Sad, što je tvoja moć? U tvom prisustvu svijet je aktivan; zbog tebe je svatko to što jest. Ukratko, sve te stvari slave i svjedoče tvom bivanju.

Dužnost im je da tako rade. Ti nikad nisi ni sanjao da će tvoje stanje biti takvo. Počni smjesta/odmah, ne zavaravaj se. Univerzalni Ego te čeka.

6. Želiš li se probuditi iz svog sna ili ga želiš nastaviti sanjati? Koliko će dugo trajati snoliklike slike? Ne budi lijen, otresi se sna, probudi se! Ti svjedočiš svojim vlastitim mentalnim slikama i zamišljaš sve više i više njih. Sve je to uzalud. Samo otkrij tko je taj koji vidi te vizije. Ne zavaravaj se da si ti one koje se pojavljuju i tonu u tebe. Probudi se. Čim se probudiš znaš da je budnost bolja od ovog sna. Ustani! Univerzalni Ego se želi radovati vidjevši te budnog.

7. Ne plaši se prestanka sadašnjeg ego sna. Jednom kad si budan uživat ćeš u svemu tome i više. Više nećeš biti zavarani i promatrat ćeš ih s radosnom odvojenošću i nećeš biti zbunjen. Razumjet ćeš varku svih pojavnosti i nećeš imati nikakvih tereta-bremena-opterećenja. U snu tvoja maštanja uzimaju oblik. Prilikom buđenja ti znaš da je san samo san. Ne brkaj san za budno stanje. Znaj san kao san. Da bi to učinio, moraš doći u stanje „Ja-sam-brahman“ (Univerzalni Ego) i probuditi se iz opsjene ega.

8. Dao sam ti upute za tvoje vlastito dobro, a ne za svoju korist. Ako mi vjeruješ, trebao bi djelovati u skladu s uputama koje sam ti dao. S druge strane, ako ne vidiš nikakvo dobro u onome što sam rekao, okreni se od ovog ideala. Kako ti mogu pomoći ako te se moj savjet i svi savjeti svetaca nisu dojmili? Nema stanja višeg od ovog. Vjeruj mi, ostvarenje te istine je za tvoje dobro; a pomoću tebe drugi mogu ostvariti isto. Budi slobodan od taštine-uobraženosti-samovažnosti. Počni odmah. Shvati da si ti Univerzalni Ego.

9. O ego, vidi kako si rob svega i stoga patiš. Kako li je jadno tvoje stanje! Svi su ti neprijatelji! Kad kažeš, „samo za mene“, svi će drugi također tvrditi „samo za mene, samo za mene“. Kad kažeš, „Ja sam velik“, oni se bune „Zbog čega? I mi smo također veliki“. Svi su ti neprijatelji. Zbog problema koje ti drugi uzrokuju, broj tvojih mentalnih slika se povećava milijunima puta. Ne bi li se trebao uzdići nad njima i profitirati predajući se Učitelju? Svi će se tvoji neprijatelji onda s tobom sprijateljiti. Ako drugima kažeš, „Sve je ovo vaše“, svi će postati tvoji prijatelji. Postoji samo Jedan koji te može učiniti tako velikodušnim i on je „Ja-sam-brahman“ (Univerzalni Ego).

10. Reći ću samo jednu riječ i to ne zbog vlastitog egoizma. To je jednostavno moja dužnost. Ne kazujem ovu riječ samo zbog tvog ili svog dobra. To je na dobrobit svih.

Istina jest „Ja-sam-brahman“ (sveopće Ja, univerzalna svijest).